

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.106/2023/11.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. május 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2022. szeptember 27. napján kihirdetett 19.B.48/2022/92. számú ítéletének vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottakra vonatkozó részét *megváltoztatja* a következők szerint:

vádlt1 I. rendű vádlott bűncselekményét *társtettesként elkövetett* kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés] minősíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy vádlott1 I. rendű vádlott 2022. március 4. napjától, vádlott2 II. rendű vádlott 2021. október 29. napjától állt bűnügyi felügyelet alatt.

Megállapítja, hogy vádlott2 II. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma szám.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság

[2] vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettében állapította meg. Ezért 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az I. rendű vádlott által 2021. február 2. napjától 2022. március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a

kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Az I. rendű vádlottal szemben 1.114.000,- forintra vagyonekobbzást rendelt el;

[3] vádlott2 II. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] állapította meg. Ezért 2 év 8 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A II. rendű vádlott által 2021. február 2. napjától 2021. október 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A II. rendű vádlottal szemben 1.714.250,- forintra vagyonekobbzást rendelt el.

[4] A törvényszék rendelkezett a bűnjelekről és a vádlottakat egyetemlegesen, illetve személyüket illetően terhelő bűnügyi költségről.

[5] *Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentettek be:*

[6] vádlott1 I. rendű vádlott enyhítés;

[7] *vádlott1 I. rendű vádlott védője* a szabadságvesztés tartamának enyhítése, az enyhítő szakasz és a feltételes szabadságra bocsátás esetében az úgynevezett feles kedvezmény;

[8] vádlott2 II. rendű vádlott enyhítés és a bűnügyi költség részletekben történő megfizetése,

[9] *vádlott2 II. rendű vádlott védője* a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés tartamának 2 évre történő leszállítása és erre figyelemmel a végrehajtásának felfüggesztése, a bűnügyi költség esetében 10 havi részletfizetés engedélyezése végett.

[10] Az elsőfokú ítélet a III., a IV., az V., a VII. és a VIII. rendű vádlottak vonatkozásában a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

[11] *A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.143/2022/16. számú átiratában* azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen, a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdése, valamint a Be. 606. § (3) bekezdése alapján korlátozott terjedelemben bírálja felül. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[12] Észrevételezte, hogy a törvényszék a vádirati tényállás egyes részeit illetően eltérő ítéleti tényállást állapított meg, amelyet meg is indokolt. vádlott1 I. rendű vádlott bűncselekményének jogi minősítése során a vádirattól eltérő elkövetői alakzatot (társtettség helyett tettesit) állapított meg. Rámutatott, hogy ez az eltérés azonban nincs összefüggésben azzal, hogy törvényszék esetenként eltért a vádirati tényállástól. Az elsőfokú bíróság azonban akkor járt volna el a törvénynek megfelelően, ha az ügyben tárgyalást tűz ki. Az ügyészség szerint mindez azonban csupán relatív eljárási szabálysértés, mert az eltérés a tettazonosság keretein belül maradt.

[13] További relatív eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen ismertette vádlott1 I. rendű vádlott védője által csatolt munkáltatói igazolást és orvosi dokumentumokat. Hivatkozott a Be. 502. § (3) bekezdésére, amely szerint az előkészítő ülés során a bíróság csak a vádlott kihallgatása révén vehet fel bizonyítást, egyéb bizonyítás csak annyiban folytatható le, amennyiben az a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásához, a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek megállapításához szükséges. Ezért az okiratokat csak tárgyaláson ismertetethette volna a törvényszék.

[14] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva helyesbítse az elsőfokú ítélet tényállásának alábbi bekezdéseit:

[15] számítási hiba folytán a kábítószer hatóanyag tartalmát illetően a [26], [28], [58], [63] és [96];

[16] évszámok elírása miatt a [61] és [69] bekezdést.

[17] E körben hivatkozott az EBD2019.B.20. számú döntésre, amely szerint elírás vagy számítási hiba miatt korlátozott felülbírálat esetén is lehetőség van az elsőfokú ítélet tényállásának helyesbítésére, de ez érdemi változást nem eredményezhet. Emiatt nem módosítható az elsőfokú ítélet tényállásának [46] bekezdése, annak ellenére, hogy ott az elsőfokú bíróság az általa eszközölt módosítás során figyelmen kívül hagyta, hogy a kábítószer hatóanyagtartalmának megállapítása a le nem foglalt kábítószer esetében becslésen, a lefoglalt mennyiségre vonatkozóan pedig vegyészszakértői véleményen alapult.

[18] Annak megállapítását, hogy a konkrét esetben a kábítószer hatóanyagtartalma a minősítést megalapozó értékhatár hány százaléka volt, mint jogkövetkeztetést, valamennyi esetben a jogi indokolásba indítványozta utalni. Az elsőfokú ítélet [109]-[110] bekezdéseivel összefüggésben szükségesnek tartotta a Btk. 461. § (2) bekezdésének a felhívását is.

[19] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott bűncselekményét társtettesként elkövetettnek minősítse. Erre vonatkozó indokait – a bírói gyakorlatra is hivatkozva – részletesen kifejtette.

[20] A minősítés megváltoztatására figyelemmel további súlyosító körülményt indítványozta figyelembe venni vádlott1 I. rendű vádlott esetében a társtettesi elkövetést. vádlott2 II. rendű vádlott vonatkozásában pedig arra figyelemmel, hogy gyermeke időközben vélhetőleg megszületett, enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[21] Rámutatott, hogy a törvényszék vádlott1 I. rendű vádlott esetében az ügyészség úgynevezett mértékes indítványával egyező büntetést szabott ki, míg vádlott2 II. rendű vádlottnál az enyhítő szakasz alkalmazásával kis mértékben ettől eltért. A bűncselekmény tárgyi súlyára, az ítélet belső arányosságára figyelemmel mindkét vádlott esetében alaptalannak tartotta a szabadságvesztés további enyhítését, így vádlott1 I. rendű vádlottnál is az enyhítő szakasz alkalmazását, vádlott2 II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését.

[22] Álláspontja szerint vádlott1 I. rendű vádlott esetében nem volt indok a törvényben előírtnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására, mert nincs olyan méltányolható körülmény, ami ezt megalapozta volna.

[23] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részének megváltoztatását, vádlott1 I. rendű vádlott bűncselekményének társtettesként elkövetettnek minősítését, egyebekben az elsőfokú ítélet vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlottra vonatkozó részének helybenhagyását indítványozta.

[24] *vádlott1 I. rendű vádlott védője* fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában és a fellebbezési nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta az enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetés enyhítésére és a feltételes szabadságra bocsátás esetében a Btk. 38. § (3) bekezdése szerinti feles kedvezmény alkalmazására irányuló fellebbezését. A nyilvános ülésen a védő a bünygyi költség megfizetésére részletfizetés engedélyezését kérte. A fellebbviteli főügyészség eljárási szabálysértésre tett észrevételével kapcsolatban kifejtette azon álláspontját, miszerint az előkészítő ülésen felvett okirati bizonyítás megfelelt a Be. 504. § (3) bekezdése szerinti rendelkezésnek. A törvényszék ezen eljárási cselekménye a büntetés kiszabási körülményekkel volt kapcsolatos. A védő nem vitatta az ügyészség álláspontját sem az elírások, számítási hibák helyesbítésére, sem védencc társtettesi elkövetőnek minősítésére vonatkozó részében.

[25] A büntetés kiszabásánál indítványozta az I. rendű vádlott javára figyelembe venni, hogy a padláson lefoglalt, nagy mennyiségű kábítószer penészes, emberi fogyasztásra alkalmatlan volt.

[26] További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az I. rendű vádlottnak fel nem róható időmúlást, azt, hogy ez idő alatt hosszú ideig kényszerintézkedés alatt állt, megromlott egészségi állapotát, édesanyja betegségét, amely miatt a vádlott gondozására és anyagi támogatására szorul. A vádlott mentálhigiénias személyiségfejlesztő gondozáson vett részt. Mindezekről a védő okiratokat is csatolt.

[27] A beismerő vallomás mellett kérte azt is figyelembe venni, hogy védenca feltáró jellegű vallomása az ügyben más terhelt felelősségét is megalapozó volt, beismerése nagyban hozzájárult a büntetőeljárás sikeres és gyorsabb befejezéséhez. Letartóztatása után munkaviszonyt létesített, ami azóta is folyamatos.

[28] *vádlt2 II. rendű vádlott védője* fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában – amelyet a nyilvános ülésen is fenntartott – a szabadságvesztés tartamának 2 évre történő leszállítását, végrehajtásának felfüggesztését, a bűnügyi költség megfizetésére részletfizetés engedélyezését és védenca előzetes mentesítését indítványozta. A bűnügyi költségre a nyilvános ülésen a korábbtól eltérően nem 10, hanem 20 havi részletfizetést kért. Egyetértett az ügyészség tényállás helyesbítésére tett indítványával. Az enyhítésre irányuló fellebbezését védenca beismerő vallomására, megbánására és arra alapította, hogy az előzetes fogvatartással a büntetés már elérte célját. A II. rendű vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség csekély. Munkahellyel, rendszeres legális jövedelemforrással rendelkezik, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A büntetés kiszabása körében javára értékelendő, hogy a legenyhébb kábítószerre követte el a bűncselekményt, beismerő vallomásának szerepe volt a bűncselekmény felderítésében.

[29] A bűnügyi költség részletekben történő megfizetésére irányuló kérelmeket a másodfokú bíróság fellebbezést elbíráló határozatának meghozatala előtt visszavonták.

[30] A fellebbezési nyilvános ülésen vádlott1 I. rendű *vádlt* hangsúlyozta, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését. Idős, gondozásra szoruló szüleire, folyamatos munkaviszonyára, az eredményesen teljesített mentálhigiénias terápiájára tekintettel kérte a büntetés enyhítését. Egyebekben csatlakozott védőjéhez.

[31] *vádlt2 II. rendű vádlott* bemutatta gyermeke születési anyakönyvi kivonatát, mely szerint 2022. december 11. napján keresztnév utónevű gyermeke született. Védőjével mindenben egyező indokokkal kérte a büntetés enyhítését.

[32] Az ítéletábra az elsőfokú ítélet fellebbezésekkel megtámadott részét a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül, mert a védők a Be. 598. § (5) bekezdése alapján a tanácsülésre kitűzött ügyben a törvényes határidőben nyilvános ülés kitűzését indítványozták.

[33] A másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló fellebbezéseket alaptalanoknak találta, és csak részben osztotta az ügyészségnek a relatív eljárási szabálysértésekre vonatkozó észrevételeit. Egyetértett ugyanakkor vádlott1 I. rendű vádlott esetében a társtettesként való elkövetés megállapítására irányuló indítvánnyal.

[34] Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, kizárólag a kiszabott büntetések enyhítése, illetve előzetes mentesítés érdekében került sor, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésében írtak szerint – figyelemmel a Be. 590. § (9) bekezdésére is – korlátozott terjedelemben bírálta felül. A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdése és (5a) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező

rendelkezések, továbbá azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a 607. § (1), illetve a 608. § (1) bekezdése, vagy a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[35] Ennek során megállapította az ítéletábla, hogy hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem valósított meg a törvényszék.

[36] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi feltételeknek megfelelően fogadta el.

[37] Nem sértett eljárási szabályt a törvényszék, amikor az előkészítő ülésen ismertette vádlott1 I. rendű vádlott védője által csatolt munkáltatói igazolást, név (az I. rendű vádlott édesanyja) szakorvosi leletének és az I. rendű vádlott ambuláns kezelőlapjának a lényegét (elsőfokú iratok 81. számú jegyzőkönyv 4. oldal).

[38] A Be. 502. § (3) bekezdése alapján a bíróság a vádlottat – az előkészítő ülés jellegére figyelemmel kihallgatja. A bíróság a kihallgatás megkezdésekor a terhelti figyelmeztetésen kívül figyelmezteti a vádlottat az 500. § (2) bekezdésében foglaltakra.

[39] A Be. 504. § (1) bekezdése szerint a vádlott kihallgatása – az előkészítő ülés jellegére figyelemmel – a (2) bekezdésben meghatározott, azaz a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása feltételeinek vizsgálatára irányul.

[40] A Be. 185. §-a szerinti figyelmeztetést követően – ha a terhelt vallomást kíván tenni – a terhelttől meg kell kérdezni a Be. 186. § (1) bekezdésében felsorolt személyi körülményeket. A vádlott családi körülményeinek, egészségi állapotának, jövedelmi viszonyainak nem vitatható módon jelentősége van a büntetés kiszabásánál. Az I. rendű vádlott mindezekre nyilatkozott, védője pedig a vádlott állításának alátámasztása végett nyújtotta be az okiratokat. Azok tehát nem a vád történeti tényállásával voltak kapcsolatosak, ezért a kizárólag az I. rendű vádlott személyi körülményeit érintő, a büntetés kiszabásánál figyelembe veendő iratok ismertetésével nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság.

[41] Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádirati tényállástól – számítási hibára hivatkozva – némiképp eltérő tényállást állapított meg.

[42] A Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján, ha a bíróság a bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozatot elfogadja, akkor a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálja. Ez azt jelenti, hogy a bíróság ebben az esetben a vád történeti tényállásától a tettazonosságot sértő módon nem térhet el.

[43] Az ítéletábla álláspontja az, hogy a szakértői megállapításoktól eltérő következtetést sem vonhat le, így számítási hibára hivatkozva eltérő értéket abban az esetben sem állapíthat meg, ha ezzel a bűncselekmény vád szerinti minősítése nem módosul. Számítási hibának valamely matematikai művelet téves eredménye tekinthető. Nem sorolható azonban ebbe a körbe az, ha vádló és a perbíró koncepciója eltér a hatóanyag számítását illetően. A bíróságnak csupán arra van törvényi lehetősége, hogy a vádirat nyilvánvaló elírásait helyesbítse. A beismerő nyilatkozat elfogadása után a vádirati tényállás rögzül.

[44] Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése relatív volt, az az érdemi felülbírálatot nem akadályozta, ezért csupán annak megállapítására szorítkozott az ítéletábla.

[45] vádlott2 II. rendű vádlott személyi körülményeit akként helyesbítette az ítéletábla, hogy a II. rendű vádlott gyermeke 2022. december 11. napján megszületett, így a II. rendű vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[46] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[47] Ezért az ítéltábla az ügyésznek a kábítószer hatóanyagtartalmának helyesbítésére irányuló indítványát alaptalannak tartotta. Az ügyész által is hivatkozott eseti döntés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet (EBD2019.B.20.).

[48] Az ítéltábla álláspontja szerint, mint ahogy az elsőfokú bíróságnak a felhívott jogszabályi rendelkezésekre tekintettel nem volt törvényi lehetősége számítási hibára hivatkozva helyesbíteni a kábítószer hatóanyagtartalmát, úgy a másodfokú bíróságnak sincs erre törvényi felhatalmazása a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában írtak miatt.

[49] Az előbbi rendelkezés folytán – az eseti döntésben adott iránymutatásnak is megfelelően – az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva kizárólag az elsőfokú ítélet tényállásának nyilvánvaló elírásait helyesbítette: a [61] bekezdés utolsó sorában az októberi dátum, illetve a [69] bekezdésben a decemberi dátum éve mindkét esetben helyesen: 2020.

[50] Az ítéltábla annak megállapítását, hogy a konkrét esetben a kábítószer hatóanyagtartalma a minősítést megalapozó értékhatár hány százaléka volt, mint jogkövetkeztetést, valamennyi esetben a jogi indokolásba utalja. Ezzel nem sérül a korábban kifejtett vádirati tényálláshoz kötöttség. A hivatkozott százalékos mennyiség meghatározását a vádirati tényállás azért tartalmazza, mert a vádiratnak nincs indokolása.

[51] A Be. 606. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye.

[52] Jelen ügyben ilyen tartamú rendelkezések törvényi feltételei nem állnak fenn.

[53] Az elsőfokú bíróság a tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére. vádlott2 II. rendű vádlott bűncselekményének minősítése törvényes. vádlott1 I. rendű esetében az ítéltábla egyetértett a társtetteség megállapítására irányuló fellebbviteli főügyészégi indítvánnyal, amelyet az I. rendű vádlott védője sem vitatott.

[54] Az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy a vádtól eltérően miért nem állapította meg az I. rendű vádlott esetében ezt az elkövetői alakzatot, ugyanakkor bűnösségét – helyesen – a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata szerinti kereskedéssel elkövetett, a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetőben mondta ki.

[55] Az irányadó tényállás szerint (elsőfokú ítélet [25] bekezdése) az I. rendű vádlott tudomással bírt arról, hogy a II. rendű vádlott 2019. novemberétől a kábítószer kereskedési célzattal vásárolta meg alkalmi szükségleteinek fedezésén túl. Erről a vádlottak már korábban megállapodtak, miután a II. rendű vádlott tudomás szerzett arról, hogy az I. rendű vádlott kannabisz termesztésével foglalkozik, az I. rendű vádlott pedig azzal volt tisztában, hogy a II. rendű vádlott a kábítószer üzletszerűen értékesíti (elsőfokú ítélet [23] bekezdése).

[56] A vádlottak tehát egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben valósították meg ugyanazon bűncselekmény törvényi tényállását. A társtettesi elkövetés megállapításának nem akadálya az, hogy vádlott1 I. rendű vádlott a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerre követte el és ezért cselekménye vádlott2 II. rendű vádlott cselekményéhez képest súlyosabban minősül.

[57] A töretlen bírói gyakorlat szerint a társtettség az azonos szándékos bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító elkövetők tekintetében megállapítható (BH2003. 486.).

[58] Ezért az ítéltábla vádlott1 I. rendű vádlott bűncselekményét a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetett, a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

[59] Az I. rendű vádlott cselekményét illetően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolását a [109]-[110] bekezdésével összefüggésben kiegészítette azzal, hogy a Btk. 461. § (2) bekezdése szerint a Btk. 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb öt.

[60] A Btk. 2023. január 1-től hatályos módosítására figyelemmel az elsőfokú ítélet indokolását azzal is kiegészítette az ítéltábla, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja és az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 2. mellékletében a Pszichotróp anyagok 1. jegyzékének (P1 jegyzék) 112. pontja alapján a delta-9-THC továbbra is kábítószernek minősül.

[61] A büntetékiszabás során értékelhető tényezőket kiegészítette és helyesbítette a másodfokú bíróság.

[62] Mindkét vádlott esetében további enyhítő körülmény az időmúlás, vádlott2 II. rendű vádlott esetében az, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények között rögzítette az I. rendű vádlott betegségét, szüleiről való gondoskodását. A védő által becsatolt orvosi dokumentációk, az I. rendű vádlott mentálhigiénias kezelésére vonatkozó igazolás nem tartalmaznak az I. rendű vádlott javára figyelembe vehető további enyhítő körülményt. A büntetés kiszabása körében nem értékelhető az I. rendű vádlott javára az sem, hogy a padláson lefoglalt nagy mennyiségű kannabisz penészes, emberi fogyasztásra alkalmatlan volt. Az I. rendű vádlott szándéka a teljes mennyiség értékesítésére irányult, az tőle független okból nem következett be.

[63] A minősítés megváltoztatására tekintettel vádlott1 I. rendű vádlottnál további súlyosító körülmény a társtettesi elkövetés.

[64] Az ítéltábla mellőzte súlyosító körülményként értékelni azt, hogy az I. rendű vádlott terhére rótt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának ötszöröse. Ez a tény a bűncselekmény tárgyi súlyánál kell figyelembe venni.

[65] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mindkét vádlott esetében törvényes, a helyesbített és kiegészített büntetékiszabási körülmények mellett is mindenben megfelel a Btk. 79. §-a szerinti büntetési céloknak és a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elveknek. vádlott1 I. rendű vádlott esetében az ügyészség mértékes indítványával egyező öt év, vádlott2 II. rendű vádlott esetében az attól csekély mértékben eltérő 2 év 8 hónap tartamú szabadságvesztés – a bűncselekmény tárgyi súlyára, II. rendű vádlottnál a kiterjedt értékesítési hálózatra figyelemmel – igen méltányos joghátrány, az egyik vádlottnál sem tekinthető eltúlzottnak.

[66] Mindebből következik, hogy az ítéltábla egyik vádlott esetében sem tartotta indokoltnak a büntetés enyhítését. vádlott2 II. rendű vádlott esetében a számbavett súlyosító körülmények nyomatéka folytán kizárólag a végrehajtandó szabadságvesztéssel biztosíthatók a büntetés általános és speciális céljai. A büntetés enyhítése, a végrehajtás felfüggesztése a II. rendű vádlott esetében súlytalanná tenné a joghátrányt. Végrehajtandó szabadságvesztés esetén az előzetes mentesítés fel sem merül.

[67] vádlott1 I. rendű vádlottnál nincs olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, ami a Btk. 38. § (3) bekezdésének alkalmazását indokolná.

[68] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[69] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalanoknak találta, az elsőfokú ítélet fellebbezésekkel megtámadott részét hivatalból felülbírálván, azt a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – a kényszerintézkedésre vonatkozó adatok iratok alapján történt helyesbítésével – helybenhagyta.

[70] Időközben vádlott2 II. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma megváltozott, a közokiratot a II. rendű vádlott a nyilvános ülésen bemutatta, ezért annak számát a másodfokú bíróság ítéletének rendelkező részében megállapította.

[71] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2023. május 31.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserhádi Ágota sk.
előadó bíró

Dr. Kóbor Jenő sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.106/2023/11. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.48/2022/92. számú ítéletének vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlottra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős.

Szeged, 2023. május 31.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke